

Módosítással megmenthető

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 32. szám, 2014. augusztus 8.

Egyetértek Vitray Tamással, hogy a labdarúgásban segíteni kell a folyamatos játék kialakulását (*Mondom a „tutit”, ÉS*, 2014/29., júl. 18.), illetve Aradi Emillel, hogy ennek akadálya a mezfogás is (*A futballért, ÉS*, 2014/30., júl. 25.). Voltaképpen a megoldás igen egyszerű, egyetlen szabályt kellene szigorítani. A bírák jelenleg meglehetősen tanácstalanok. Nekik akkor kell fűjni, ha egy játékos szabálytalanul akadályozza az ellenfél játékosának szabályos játékát. Így például, hogy mennyire engedi a test test elleni küzdelmet, mikor ítéli úgy, hogy valaki testtel ellökte a másikat, s mikor úgy, hogy csak annyira, mint ellenfele. Így van ez jól, nem is lenne foci a foci férfias nyomulás nélkül. Egyébként sem lehet egyértelműen eldönteni, mikortól irányul a mozgás a labda megszerzésére, s mikor a másik akadályozására. Viszont a mezfogás teljesen egyértelműen megállapítható. A problémát az okozza, hogy a bírák azt gondolják, a „kicsi” mezfogás belefér. Szerintem semmi sem fér bele. Tekintve, hogy előre megfontolt, szándékos, nem a labdarúgásra kijelölt végtag használatával elkövetett szabálytalanságról van szó, azonnali kiállítás jár érte. Ugyanúgy, mint a szándékos kezezésért (magyarul: ha valaki megfogja vagy kézzel irányítja a labdát).

Ugyancsak a kéz használatát kívánta megakadályozni a FIFA, amikor az elszaporodó könyökölésekre hívta fel a játékvezetők figyelmét. Sajnos a felhívás süket fülekre talált, s így különböző koreográfiákat dolgoztak ki, hogy lendületvételnak, ösztönös mozdulatnak vagy éppen véletlennek látszon.

Ennek megakadályozásához nem kellene szabályt módosítani, csak egyszerűen jobban odafigyelni.

Más a helyzet a fejeléssel, amely teljesen szabályos, de a sérülések nagy részét okozza. Mert ha ugyanazt a labdát két játékos is el akarja fejelni, akkor a késedelmes már csak a gyorsabb fejét találja el. Ez persze a rúgásnál is gyakran előfordul (ezért hordanak a játékosok lábszárvédőt), de a fej jóval sérülékenyebb meg érzékenyebb is, nem beszélve, hogy lábsérülésnél nincsen agyrázkódás. Régen óvatosabbak voltak a focisták, s csak akkor fejeltek, ha meggyőződtek arról, hogy semmi keménnyel nem találkoznak. Ma már mindenbe belemennek, akkor is, ha tudják, a másik is odatartja a fejét (lábát). Valószínűleg az edzők követelik meg az önfeláldozást tőlük – van akkora pénz, mindig lesz akkora pénz, hogy megérje. Az összefejeléseket indokolt tehát valamifajta speciálisan kiképzett, puha anyagból készített fejjvédő kötelező használatával enyhíteni, amelyik nem növeli a sérülésokozást (tehát nem egyfajta bukósisak, amellyel még a gyomorra is rá lehetne menni).

Végül sokakhoz csatlakozva engedtessek meg még egy indokot sorolni amellett, hogy a hokihoz hasonlóan videobírákat kell alkalmazni a labdarúgásnál is. Ezen a világbajnokságon is esett olyan gól, amelyet nem lett volna szabad megadni. Történt ugyanis, hogy szerzője még jóval a labda odaérkezése előtt ellökte a hátvédet, aki így persze nem tudott játékba avatkozni. A bíró ebből semmit sem vett észre, hiszen a labda útját követte. A profik persze számolnak azzal, hogy a játékvezetés (beleértve a partjelzőket is) egyszerre mindent nem láthat. Ezért tartom az efféle sunyi szabálytalanságot súlyosnak, előre megfontoltnak, amely szintén piros lapot érdemel. Mindezen módosítások nem igényelnek nagy pénzeket, új stadionokat, viszont megmenthetik a mai focit. Amennyiben nem vezetik be őket, a labdarúgás akkor is sport marad, csak más formában. Már most is sokan átpártoltak a kispályás focihoz, a futsalhoz.